

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2020/1551

z dnia 22 października 2020 r.

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie Rady w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽¹⁾ („zalecenie Rady”). W dniu 16 lipca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/1052 z dnia 16 lipca 2020 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽²⁾. W dniu 30 lipca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/1144 z dnia 30 lipca 2020 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽³⁾.

W dniu 7 sierpnia 2020 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/1186 z dnia 7 sierpnia 2020 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽⁴⁾.

- (2) Zalecenie Rady stanowi, że państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany stopniowo, począwszy od dnia 1 lipca 2020 r., znosić tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady. Co dwa tygodnie wykaz państw trzecich, o którym mowa w załączniku I, powinien podlegać przeglądowi i – stosownie do przypadku – ewentualnej aktualizacji, dokonywanych przez Radę w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE, po dokonaniu ogólnej oceny opartej na metodyce, kryteriach i informacjach, o których mowa w zaleceniu Rady.
- (3) Od tego czasu – w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE – toczą się w Radzie dyskusje na temat przeglądu wykazu państw trzecich zawartego w załączniku I do zalecenia Rady oraz z zastosowaniem kryteriów i metod określonych w zaleceniu Rady. W wyniku tych dyskusji należy zmienić wykaz państw trzecich zawarty w załączniku I. W szczególności z wykazu należy skreślić Kanadę, Gruzję i Tunezję, natomiast dodać należy Singapur. Należy także doprecyzować, że z zastrzeżeniem potwierdzenia zasady wzajemności podróże powinny być możliwe do specjalnych regionów administracyjnych Hongkongu i Makau.
- (4) Kontrola graniczna leży nie tylko w interesie państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, lecz także w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrolę na granicach wewnętrznych. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić koordynację środków podejmowanych na granicach zewnętrznych w celu zapewnienia dobrze funkcjonującej strefy Schengen. W tym celu, począwszy od dnia 22 października 2020 r., państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany kontynuować znoszenie tymczasowego ograniczenia dotyczącego innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady zmienionego niniejszym zaleceniem.
- (5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2081 z 1.7.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 17.7.2020, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 31.7.2020, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 11.8.2020, s. 83.

- (6) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (7) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.
- (8) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE⁽⁷⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁸⁾.
- (9) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen – w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen – które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE⁽⁹⁾ w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE⁽¹⁰⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu Rady (UE) 2020/912, zmienionym zaleceniem (UE) 2020/1052, zaleceniem (UE) 2020/1144 i zaleceniem (UE) 2020/1186, w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 1 akapit pierwszy zalecenia Rady otrzymuje brzmienie:

„1. Poczynając od dnia 22 października 2020 r., państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany stopniowo znosić tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzech wymienionych w załączniku I.”;

2) załącznik I do zalecenia otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa trzecie oraz specjalne regiony administracyjne, których rezydentów nie powinno dotyczyć tymczasowe ograniczenie na granicach zewnętrznych dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE:

I. PAŃSTWA

1. AUSTRALIA

2. JAPONIA

3. NOWA ZELANDIA

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

4. RWANDA
  5. SINGAPUR
  6. KOREA POŁUDNIOWA
  7. TAJLANDIA
  8. URUGWAJ
  9. CHINY (*)
- II. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ
1. Specjalny Region Administracyjny Hongkong (*)
  2. Specjalny Region Administracyjny Makau ” (*)

(*) Z zastrzeżeniem potwierdzenia zasady wzajemności.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 października 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący
